Ədalət.- 2022.- 30 aprel. S. 9.

FƏZAİL İSMAYIL BÖYÜKKİŞİ

GÜLÜM

Bu nə görkəm, bu nə qamət,
Seçilmirsən güldən gülüm.
Vallah səni qaçırardım,
Utanmasam eldən gülüm.

Kimə açım yar dərdimi?!-
Xəyal, bəhrə bar verdimi?
Məcnunluq şad xəbərdimi?
Yığılmıram çöldən gülüm.

Çoxalsa da gəlib-gedən,
Az tapılar qəlbən sevən,
Öz insafın o sən, bu mən,
Məhəbbəti böl tən, gülüm.

SONAM

Varlığıma qor doldurub,
Nə qaçırsan yana sonam,
Gizlin-gizlin can qovurub,
Salma məni qana, sonam.

Danışıram, naz satırsan,
Danışmıram söz atırsan,
Ürəyimi oynadırsan,
Qorxmursanmı sına, sonam?!

Dilbər mindir, sənəm yüzdür,
Od püskürən sinəm közdür,
Bilirsənki sözüm sözdür,
Övladıma ana sonam.

GƏZƏRSƏN MƏNİ

Yamanca keçmişəm dünya cənginə,
Yaxana əl çatmaz, çırpam əngінə,
Quyruq bulayansan daim zənginə,
Yoxsulam asarsan, kəsərsən məni.
Öldürüb çıraqla gəzərsən məni.

Məsum bir körpə tək boynuna düşdüm,
Göz açdım cəhənnəm qoynuna düşdüm,
Olmazın küy-kələk oynuna düşdüm.
Doğruyam, tapdayıb əzərsən məni.
Öldürüb çıraqla gəzərsən məni.

Xoşuma gəlməyən başıma gələr,
Nə bəlan varsa da qarşıma gələr,
Axırda kəfənlə bürmələr, bələr,
Çox sağ ol, nə gözəl bəzərsən məni,
Öldürüb çıraqla gəzərsən məni.

Verdin kef-damağı, verdin əclafa,
Duymadın mən kiməm kim, ay binəva,
Allahlı bəndəyəm çəkirəm cəfa,
Bərk sıxır məngənəm, üzərsən məni,
Öldürüb çıraqla gəzərsən məni.

Səni dağıdandı dostun, həmdəmin,
Özüsən usdadın, daha nə qəmin...
Dərdinə loğmanam, mənəm məlhəmin,
Yarana, xorana süzərsən məni,
Öldürüb çıraqla gəzərsən məni.

Fəzail sel kimi coşar, çağlayar,
Səni murdarlardan yuyar, carlayar,
Sonra günəşdən də ötə parlayar,
Sanarsan ən nurlu əsər sən məni!
Öldürüb çıraqla gəzərsən məni.

BƏS HARDADI?

Hey baxıram yola, izə...
İsmi-pünhan bəs hardadı?
Daşa dönnəm dözə-dözə,
İsmi-pünhan bəs hardadı?

Bədirlənmiş aydı mənə,
Tanrı verən paydı mənə,
Axı necə qıydı mənə,
İsmi-pünhan bəs hardadı?

Tale mənə qəsd elədi,
Həm şikəst, həm məst elədi,
Ağlım, huşum dəstələdi,
İsmi-pünhan bəs hardadı?

GÜLƏN VƏDƏ...

Saflıq oldu ilk diləyim,
Bu dünyaya gələndə də,
Arxayın ol ay ürəyim,
Saf ölərəm, öləndə də.

Kim nə deyir desin mənə,
Yaşamaram sinə-sinə,
Saf eşqimi yarla yenə,
Tən bölərəm, böləndə də.

Çox sevdiyim bir sözüm var,
Körpələrə qibtə apar,
Qocalar da könlü oxşar,
Körpə kimi gülən vədə.

MƏNİ...

Qalxdım uca dağ başına,
Salamladı güllər məni.
Düşdüm leysan yağışına,
Aparmadı sellər məni.

Nə ipəyi bezə verdim,
Nə eşqimi üzə verdim,
Ömrü-günü sözə verdim,
İtirmədi illər məni.

Hava çalmaz saz qırığı,
İşə keçməz söz sırığı,
Fəzailəm haqq aşığı,
Yadda saxlar ellər məni.